

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Udvalgte digte

Citation: Aarestrup, Emil: "Udvalgte digte", i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 320.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup07val-shoot-idm139875152482384/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Heinrich Heines (se n.t.s. 158) »Geoffroy Rudél und Melisande von Tri-poli» (*Romanzero*, 1851), som Aarestrup har oversat, jf. *SS* bd. 5, s. 150-152.

231 *Cabinet(tet)*: lille værelse. – *Atlas(sløbet)*: atlask; se n.t.s. 100.

232 *Billedværker*: billedudsmykning, billedkunst; evt. konnotation til skin, noget, der kun er billede. – *Sympathie(t)s*: gensidig, ofte skjult forbindelse i naturen (jf. n.t.s. 175); også fornemmelse af at stemme overens med en anden. – *Larv*: genfærd, spøgelse; også forstillelse; også første livsstadie hos insekter. – *a rivaderla*: ital. arrivederla: hof-lighedsform af på gensyn.

Du var henrivende paa Børneballet ...

Grundformen er dateret 1852.

233 *nyrtevundue*: se n.t.s. 141. – *Lilie(ns)*: symbol på renhed, jomfrue-lighed. – *Muse*: se n.t.s. 49.

Min elskte Viv ...

Datering: 1852.

233 *mit Kir*: vedvarende, heftig strid. – *da øines vi*: så ses vi. – *Hjulenes drivende Fart*: der er tale om en hjuldampet. – *Huld(e)*: skøn, yndig.

234 *Emilie*: Aarestrups datter.

Udaterede digte

237 *Euvold*: se n.t.s. 217. – *Paa Sengen*: evt. allusion til Ewalds digt »Da jeg var sygt». – *Oehenschläger*, Adam: se n.t.s. 29. – *Skjald(e)*: oldnor-disk digter, benyttet med forkærlighed af og om guldalderens dig-tere. – *Drapa*: oldnordisk digt om heltebedrifter; allusion til Oeh-lenschlägers *Helge* (1814), underafdelingen »Frodes Drapa». – *Big-gesen*, Jens (1764-1826): da. digter. – *GrunDTVIG*: se n.t.s. 162. – *Ru-ner(ne)*: oldgermanske skriftegn indskåret i træ eller sten, i folkevi-serne tillagt magiske kræfter. – *Bautasteen*: oldnordisk mindesten for de døde. – *Saavidt (...) tunget*: egentlig overalt, hvor Danmark hæver sig rundt og aflangt; tunget må her henise til halvo. – *Efter-nuget*: efterlyden, genlyden.

Som i en hellig Dødskamp ...

Trykt første gang i *Illustreret Tidende*, 1900.

Sml. s. 136 og 157.